

Er eingin breidd verur heldur eingin elita

Ikki verur bert kappast í ítrótti her á landi, men eisini innan tónleik. Um vikuskifti var forvitnislig konsert í Norurlandahúsinum. 17 evnarík ungfólk hava kappast og seks teirra sluppu at royna seg sum solistar saman við Føroya Symfoniorkestri

DAGFINN OLSEN

Seks evnarík ungfólk royndu seg sunnudagin sum solistar saman við Føroya Symfoniorkestri. Tey vóru 17, ið kappast um hesi plássini.

Tey seks ungu eru millum 14 og 17 ár. Tey eru Johan Hentze, trompet, Guðnæ Næs, violin, Jón Festirstein, violin, Marjun Heerup Olsen, tvørfloyta, Kristina Dalsgarð, klaver og Andrea á Dul Mortensen, klaver.

Saman við Symfoniorkestrinum og dirigentinum og musikkskúlastjóranum Martin Mouritsen, høvdu tey eina góða framførslu. Gott tiltak

Ein teirra, ið fegnaist um konsertina, var fyrrverandi musikkskúlastjórin Ólavur Hátún.

- Eitt spennandi og gott tiltak og tað er gott, at fremstu næmingarnir sleppa at royna seg. Eisini er gleiligt, at undirtøkan var góð, tí standardurin var góður hjá solistunum og tey vóru væl fyrireikaði. Støði er høgt í toppinum, staðfestir Ólavur Hátún.

Hann minnr á, at tónleikarar,

ið koma uttanífrá, ofta hava havt á munni, hvussu gott potentiali er í fólkinum.

Elituna í huga

- Vit hava góðar lærarar og musikkskúalógin krevur eisini, at lærarnir hava góða útbúgving. Vit eiga at hava elituna í huga og í so máta var tiltakið gott, sigur Ólavur Hátún.

Royndir eru hvørt ár og próvdómarar koma úr Onglandi. Næmingurin kappast ímóti sær sjálvum á ymsum stigum.

- Á henda hátt fær næmingurin avbjóðingar, sigur Ólavur, ið vónar, at yngnu kreftirnar fara at út-

búgva seg innan tónleik og fara á konservatoriið. Tað heldur hann má vera endamálið, so vit fáa samanhang í.

Gongur aftur á hond

Ólavur Hátún var fyrsti stjórin á Musikkskúlanum. Tá hann kom til í 1985, vóru 24,5 lærarastørv. Áhugin var stórur og skúlin kom uppá 44 størv.

Síðani komu ringu tíðirnar og Ólavur dylið ikki, at eisini tvørrandi politiskur vilji var við til at føra skúlan aftureftir. Í dag eru 25 lærarastørv í Musikkskúlanum.

- Hetta merkir í roynd og veru, at skúlin er aftur har hann byrjaði.

Hoyra av líti av klassiskum

- Á einum fundi ásannaðu vit, at fðr læratatalið niðrum 35, so sansaði at í útjaðaranum, men staðfestast má, at politiskt bleiv gðlvið tikið undan skúlanum aftur, sigur Ólavur.

Breidd

- Sum eisini verur staðfest í mentanarálitinum frá 1973, so má peningur til. Útrokningar siga, at vit lata minst pr. persón til mentan, um vit sammeta okkum við grannar okkara, sigur Ólavur.

- Er eingin breidd, verur heldur eingin elita. Í Noreg er málið, at 30% ganga til spæl. Hjá okkum er neyvnan talan um meira enn 5%, metir Ólavur Hátún.

- Samanbera vit Klaksvík og Akranes í Íslandi, sum hava sama fðlkatal, so eru umleið 250 musikkskúlatímar har. Í Klaksvík vðru 64 tímar, tá eg var í skúlanum, minnst Ólavur.

Í Fðroyum eru ikki gðvir mðgu-leikar at hoyra klassiskan tónleik. Tí fegnast Ólavur Hátún um eitt tiltak, sum konsertina sunnudagin. - Útvarpið spælir popp frá morgni til myrkurs undir ymsum heitum. Fðroyingurin skal upp at darta frá tí hann vaknar. Sjálvsagt skulu vit eisini hava popp, sigur Ólavur, sum sjálvur dagliga arbeiðir við lurtitðlinum við lið og honum dámar lívligan tónleik.

Men hann metir, at eitt slag av slúsu má vera, so alt ikki bert verur koyrt út. At klassiskur tónleikur eisini má út millum fðlk, er hann ikki í iva um, eisini tá havt verur í huga, at Sjóðvarpið ikki sendir hetta.

- Fyrr sendi Svð opera og annað tilfðkt, men tað er sjáldan longur.

- Av tí, at so lítið er at hoyra, er umráðandi at hava livandi tónleikalív, sigur Ólavur og leggur

afturat, at tónleikalærarar eisini áttu at havt mðguleika at virka sum tónleikarar, tí aðrastaðni hava tey slík ensemble, har lærarar leika, heldur Ólavur Hátún. - Vit kundu t.d. sagt, at lærarar í 2 tímar av tíðini spældu og vandu, sigur Ólavur Hátún.

Næggjársfðs

- Nú halda fðlk, at tað er fantastiskt við t.d. næggjárskonsertini, men vit innflyta nðgv fðlk at leika og nðgvur peningur fer til hetta. Kanska er hetta bert næggjársfðs, ið kundi farið betri, heldur Ólavur.

Hann leggur dent á, at hann metir tiltakið vera gott og tað skal vera, men halda fðlk hetta vera stðu okkara, so er tað misvðsandi.

- Vit eiga at miðað eftir at hava stðugt arbeiði alt árið, tí tá hava eisini tey ungu ein mðguleika at vera við og menna seg, heldur Ólavur.

- Sunnudagin spældi Symfoni-

orkestrið verk eftir Mozart. Hetta var kanska heldur vatndeyvt, men tað er sjálvsagt, tí tónleikarnir hava ikki mðguleika at halda seg í venjing, sigur Ólavur, ið leggur dent á, at hetta er ikki fyri at niðurgera tónleikarnar.

Ólavur vðnar, at ungu tónleikarnir fara at fáa sær tónleikin sum vinnuveg, men samstundis staðfestir hann, at

“ - Útvarpið spælir popp frá morgni til myrkurs undir ymsum heitum. Fðroyingurin skal upp at darta frá tí hann vaknar. ”

so mugu tey eisini hava okkurt at koma aftur til.

Hann metir eisini, at tó at vit hava stðurnar, so mugu vit ikki gloyma breiddina.

Ólavur er sannfðrdur um, at tað má ein hugburðsbroyting til hjá politikarum, skal vend koma í.

Størsta gávan

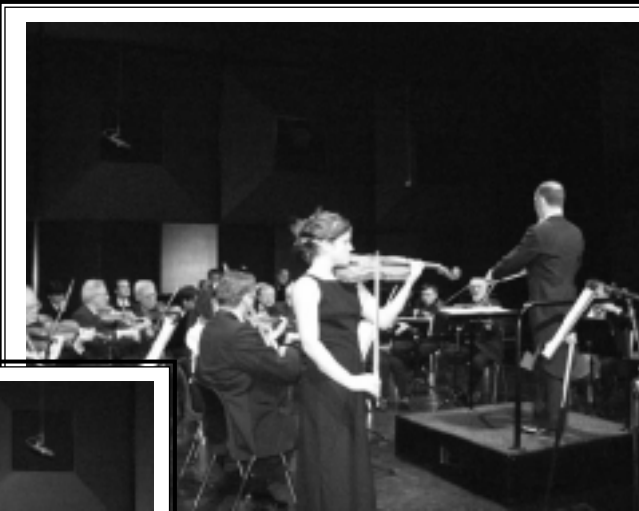
Ólavur, sum eisini er kendur

sum forsprákari innan ítrótt, heldur ikki, at rætt er at skilja ímillum t.d. ítrótt og tónleik.

- Í mínum hugheimi hoyrir alt ungdómsarbeiði saman. Ikki er rætt at skilja sundur, sigur Ólavur og vðsir á, at í Svðríki sigur ein kanning, at millum ungfðlk liggur tónleikurin sum fremsta áhugamál og ítrótturin sum nummar tvey.

Ólavur minnr á, at William Heinesen segði hugvekjandi orðviðvikjandi tónleikinum. - Hann

segði, at tónleikurin er størsta gávan til mannaættina, sigur Ólavur Hátún, sum hóast hann hevur lagt frá sær í musikkskúlastjórarstarvinum vegna aldur, enn er virkin undirvðsari og ikki minst innan livandi tónleikalívið.

Skúlin anir enn, men ikki hongur saman. Serliga ikki í útjaðaranum Tónleikalærarar ferast t.d. um Suðuroyarfðjðr og vestur í Vágarnar. Men tað blívur ongantíð til nakað veruligt á staðnum, harmast Ólavur, sum minnst tíðina, tá besta unglíngaorkestrið í landinum var í Vágunum.

- Musikkskúlin hevur verið í kreppu í 10 ár, heldur Ólavur Hátún.

